

ברית שבטים

א. שמואל ב | פרק ט"ז

ד. שמואל א | פרק י"ז

(יב) וְדָוִד בֶּן אִישׁ אֶפְרַתִּי הִזָּה מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וּשְׁמוֹ יִשִׁי וְלוֹ שְׁמוֹנָה בָנִים וְהָאִישׁ בִּימֵי שְׂאוּל זָקֵן כָּאֲנָשִׁים: (יג) וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בָּנֵי יִשִׁי הַגְּדֹלִים הֵלְכוּ אַחֲרֵי שְׂאוּל לְמַלְחָמָה וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו אֲשֶׁר הֵלְכוּ בְּמַלְחָמָה אֱלִיאָב הַבְּכֹר וּמִשְׁנֵהוּ אַבִּינָדָב וְהַשְּׁלִישִׁי שֹׁמֵה: (יד) וְדָוִד הוּא הַקָּטָן וְשְׁלֹשָׁה הַגְּדֹלִים הֵלְכוּ אַחֲרֵי שְׂאוּל: ס (טו) וְדָוִד הֵלֵךְ וְשָׁב מֵעַל שְׂאוּל לְרַעוּת אֶת צֹאן אָבִיו לָחֶם: טז וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׂכֵם וְהָעָרֶב וַיִּתְּצֵב אַרְבָּעִים יוֹם: ז (יז) וַיֹּאמֶר יִשִׁי לְדָוִד בְּנֹו קַח נָא לְאַחִיךָ אֵיפֶת הַקְּלִיא הִזָּה וְעֲשֶׂרָה לָחֶם הִזָּה וְהָרִץ הַמַּחְנֶה לְאַחִיךָ: (יח) וְאֵת עֲשָׂרֵת חֲרִיצֵי הַחֶלֶב הָאֵלֶּה תָּבִיא לְשֶׁר הָאֵלֶּךָ וְאֵת אַחִיךָ תִּפְקֹד לְשִׁלּוֹם וְאֵת עֲרֹבְתָם תִּקַּח: (יט) וְשְׂאוּל וְהָמָה וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּעַמְקֵי הָאֵלֶּה גִלְחָמִים עִם פְּלִשְׁתִּים: כ (כ) וַיִּשְׁפֹּם דָּוִד בַּבֹּקֶר וַיִּטֹּשׁ אֶת הַצֹּאן עַל שֹׁמֵר וַיֵּשֶׂא וַיֵּלֶךְ כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יִשִׁי וַיָּבֵא הַמַּעְגָּלָה וְהַחִיל הַיֵּצֵא אֶל הַמַּעְרָכָה וְהָרַעוּ בְּמַלְחָמָה:

ה. בראשית | פרק מ"ד

(יח) וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי יְדָבָר נָא עֲבָדָה דָּבָר בְּאֲזִנֵּי אֲדֹנָי וְאֵל יָחַד אֶפְשָׁה בְּעֲבָדָה כִּי כְמוֹהָ פִּכְרָעָה: (יט) אֲדֹנָי שְׂאֵל אֶת עֲבָדֶיךָ לֵאמֹר הֲיֵשׁ לָכֶם אֵב אוֹ אָח: ... (לא) וְהִיָּה כְּרֹאוֹתָי בִּי אִין הַנְּעָר וּמֹת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ אֶת שִׁיבַת עֲבָדָה אֲבִינוּ בְּיָגוֹן שְׂאֵלָה: (לב) בִּי עֲבָדָה עָרַב אֶת הַנְּעָר מֵעַם אָבִי לֵאמֹר אִם לֹא אֲבִיאָנִי אֵלֶיךָ וְחֲטָאתִי לְאָבִי כָּל הַיָּמִים:

ו. מדרש תנחומא | פרשת ויגש סימן ח

ר' לוי אמר על ידי שהלכה ערפה אמו עם חמותה ארבעה מילין [פרעה לה הקדוש ברוך הוא] והעמיד הקדוש ברוך הוא ממנה ארבעה גבורים, שנאמר את ארבעה אלה יולדו להרפה בגת (שמואל ב'). ר' יצחק אמר ארבעים פסיעות הלכה עמה, לפיכך נתן לה הקדוש ברוך הוא שכרה ונתן לה גלית, והיה מחרף לפני הקדוש ברוך הוא ארבעים יום, שנאמר ויתיצב ארבעים יום (שמואל א'), אמר ישי לדוד בנו, הרי השעה לקיים אותו הערבות של זקינך שערב את בנימין מיד אביו, שנאמר אנכי אערבנו, אלא לך והוצא אותו מערבותו, שנאמר ואת אחיך תפקוד לשלום ואת ערובתם תקח (שמואל א'), ואין ערובתם אלא ערבות, מה עשה דוד, הלך וקיים את הערבות, והרג את גלית, א"ל הקדוש ברוך הוא חייך כשם שנתת את נפשך על שואל, שהוא משבטו של בנימן, כשם שעשה יהודה זקינך על בנימן, שנאמר ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדוני וגו' (בראשית מד לג), כך אני נותן בית המקדש בגבולך, ובגבול בנימין.

קוד באתר 7509

(ה) וְכָא הַמֶּלֶךְ דָּוִד עַד בַּחוּרִים וְהָיָה מִשָּׁם אִישׁ יוֹצֵא מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית שְׂאוּל וּשְׁמוֹ שְׁמֵעִי בֶן גֵּרָא יוֹצֵא וּמִקְלָל: (ו) וַיִּסְקַל בְּאֲבָנִים אֶת דָּוִד וְאֵת כָּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל הָעָם וְכָל הַגְּבָרִים מִיִּמִּינוֹ וּמִשְׂמָאלוֹ: ז (ח) וְכֹה אָמַר שְׁמֵעִי בְּקִלְלוֹ צֵא צֵא אִישׁ הַדְּמִים וְאִישׁ הַבְּלִיעֵל: (ח) הַשִּׁיב עֲלֶיךָ ה' כָּל דְּמֵי בֵּית שְׂאוּל אֲשֶׁר מָלַכְתָּ תַּחְתּוֹ תַּחְתֵּינוּ וַיִּתֵּן ה' אֶת הַמְּלוּכָה בְּיַד אַבְשָׁלוֹם בְּנֵהוּ וְהָיָה בְּרַעְתָּה כִּי אִישׁ דְּמִים אָתָּה: ט (ט) וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי בֶן צְרוּיָה אֶל הַמֶּלֶךְ לְמַה יִּקְלַל הַכֶּלֶב הַמֵּת הִזָּה אֶת אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֲעֻבְרָה נָא וְאִסִּירָה אֶת רֹאשׁוֹ: ס (י) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי כֹה יִקְלַל וְכִי בִי ה' אָמַר לוֹ קַלֵּל אֶת דָּוִד וְגַם יֹאמֶר מִדּוֹעַ עֲשִׂיתָה בֶן: ס (יא) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֲבִישִׁי וְאֵל כָּל עַבְדָּיו הִנֵּה בְנֵי אֲשֶׁר יוֹצֵא מִמֵּעֵי מִבְּקֶשׁ אֶת נַפְשִׁי וְאֵף בִּי עָתָה בֶן הַיָּמִינִי הַנְּחוּ לוֹ וַיִּקְלַל בִּי אָמַר לוֹ ה': (יב) אוֹלֵי יִרְאֶה ה' בְּעוֹנֵי בְּעִינֵי וְהַשִּׁיב ה' לִי טוֹבָה תַּחַת קִלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה: (יג) וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְאֲנָשָׁיו בְּדָרֶךְ ס וּשְׁמֵעִי הֵלֵךְ בְּצִלְעֵי הָהָר לְעֻמָּתוֹ הַלּוֹף וַיִּקְלַל וַיִּסְקַל בְּאֲבָנִים לְעֻמָּתוֹ וְעַפְרָיִם בְּעַפְרָיִם:

ב. שמואל ב | פרק י"ט

(טז) וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֵא עַד הַיַּרְדֵּן וַיְהוּדָה בָּא הַגְּלָגְלָה לְלֶכֶת לְקִרְיַת הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר אֶת הַמֶּלֶךְ אֶת הַיַּרְדֵּן: (יז) וַיִּמְהַר שְׁמֵעִי בֶן גֵּרָא בֶן הַיָּמִינִי אֲשֶׁר מִבַּחוּרִים וַיֵּרֶד עִם אִישׁ יְהוּדָה לְקִרְיַת הַמֶּלֶךְ דָּוִד: (יח) וְאֵלֶּף אִישׁ עִמּוֹ מִבְּנֵימִן וְצִיבָא נָעַר בֵּית שְׂאוּל וְחַמְשֵׁת עָשָׂר בָּנָיו וְעֲשָׂרִים עַבְדָּיו אִתּוֹ וַצִּלְחוּ הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: (יט) וְעַבְרָה הַעֲבָרָה לְעַבִּיר אֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעִינָיו וּשְׁמֵעִי בֶן גֵּרָא נָפַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּעֶבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן: כ (כ) וַיֹּאמֶר אֶל הַמֶּלֶךְ אֵל יַחֲשֹׁב לִי אֲדֹנָי עוֹן וְאֵל תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר הָעָוָה עֲבָדָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר יוֹצֵא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלַם לְשׁוֹם הַמֶּלֶךְ אֶל לְבוֹ: כא (כב) כִּי יָדַע עֲבָדָה כִּי אֲנִי חֲטָאתִי וְהָיָה בְּאֵתִי הַיּוֹם רֹאשׁוֹן לְכָל בֵּית יוֹסֵף לְרִדְתָּ לְקִרְיַת אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: ס (כג) וַיַּעַן אֲבִישִׁי בֶן צְרוּיָה וַיֹּאמֶר הַתַּחַת זֹאת לֹא יוֹמֵת שְׁמֵעִי כִּי קִלַּל אֶת מֹשִׁיחַ ה': כג (כד) וַיֹּאמֶר דָּוִד מַה לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי תַחֲזִי לִי הַיּוֹם לְשִׁטָּן הַיּוֹם יוֹמֵת אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל כִּי הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי הַיּוֹם אֲנִי מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל: כד (כה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל שְׁמֵעִי לֹא תִמְזוֹת וַיִּשָּׁבַע לוֹ הַמֶּלֶךְ: ס (כה) וּמִפְּבֹשֶׁת בֶּן שְׂאוּל יָרַד לְקִרְיַת הַמֶּלֶךְ וְלֹא עָשָׂה רְגָלָיו וְלֹא עָשָׂה שְׁפָמוֹ וְאֵת בְּגָדָיו לֹא כִבֵּס לְמֹן הַיּוֹם לְכַת הַמֶּלֶךְ עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּא בְּשִׁלּוֹם:

ג. מלכים א | פרק ב'

(ח) וְהָיָה עִמּוֹ שְׁמֵעִי בֶן גֵּרָא בֶן הַיָּמִינִי מִבַּחוּרִים וְהוּא קָלְלֵנִי קָלְלָה נְגִרְצָת בַּיּוֹם לְכַתִּי מַחְנִים וְהוּא יָרַד לְקִרְיַת הַיַּרְדֵּן וְאֲשָׁבַע לוֹ בַּה' לֵאמֹר אִם אֲמִיתָה בְּחָרֶב: ט (ט) וְעָתָה אֵל תִּנְקְהוּ כִּי אִישׁ חָכֵם אָתָּה וַיִּדְעָתָ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לוֹ וְהוֹרְדָתָ אֶת שִׁיבַתוֹ בְּדָם שְׂאוּל: